

Michael Pinsky - Kortrijk Congé

Kortrijk Congé is een éénnachtfestival dat in 2009 uitzonderlijk buiten het stadscentrum van Kortrijk plaatsvond. Op het Evolis-bedrijventerrein, langs de E17, was er dan ook weinig geluidsoverlast naar de burens. Het programma werd gemaakt vanuit het terrein zelf (60 voetbalvelden groot). Er werd een Concertkuil gegraven voor 300 personen en intieme optredens, een grasheuvel-met-treden werd een tribune voor openluchtcinéma, een natuurlijke talud werd een podium voor 500 zangers, enz... De Engelse locatie-kunstenaar Michael Pinsky maakte 4 thermometers van de nacht, door lichtkringen te projecteren op de hals van de windmolens. De monometers, zoals hij zelf noemt, meten de milieupact van het festival. De lichtringen toonden de ecologische implicaties die door het evenement zelf gegenereerd werden: het elektriciteits- en waterverbruik, de hoeveelheid afval en de hoeveelheid geluid dat geproduceerd werd. Het was dus Kortrijk Congé zelf dat het werk van Pinsky activeerde, maar omgekeerd maakt Pinsky het event zichtbaar als 'levend organisme' tot in de ruime regio. <http://www.michaelpinsky.com> | www.kortrijkconge.be

Theo Janssen - www.strandbeest.com

Sinds 1990 houdt kunstenaar Theo Janssen zich bezig met het maken van een nieuwe vormen van leven. Het oermateriaal van zijn natuur is niet eiwit zoals van de bestaande natuur, maar elektriciteitsbuis. Hij maakt daarvan geraamtes die kunnen lopen. Dit zijn strandbeesten die allemaal een Latijnse naam krijgen, zoals bijvoorbeeld Modularius of Animaris Sabulosa. Hun energie halen ze uit de wind; ze hoeven dus niet te eten. In de loop van de tijd heeft zich een evolutie voltrokken, die zichtbaar is in de opeenvolgende generaties. De strandbeesten vluchten voor het water en wandelen op windergie die opgeslagen wordt in limonadefl essen. Zo kunnen ze ook stappen als er geen wind is op de opgeslagen energie. Uiteindelijk wil hij deze beesten uitzetten op de stranden, waar zij een eigen leven gaan leiden. <http://www.strandbeest.com>

Angelo Vermeulen - Biomodd

Angelo Vermeulen organiseert wereldwijd 'Biomodd' workshops en kunstprojecten waar deelnemers met gebruikte pc-onderdelen nieuwe groene elektronische modules leren maken. In deze plant-elektronica worden natuur en technologie samengebracht tot een hybride systeem, waarin biologie en elektronica met elkaar samenwerken of communiceren. Na de workshop kunnen de levende planten en de elektronica terug losgekoppeld worden en een andere functie krijgen als plant in de natuur of als elektronische component in een nieuwe computeropstelling. In de installaties is het de bedoeling om de natuurelementen zinvol te laten communiceren met de technologie en vice versa en in een netwerk te integreren. Zo wordt bijvoorbeeld restwarmte van de computers gebruikt om algen sneller te laten groeien. De mensen die de apparatuur in de internationale workshops ontwerpen en bouwen, geven hun 'Biomodd' ook een eigen culturele dimensie mee. Meer info op <http://www.biomodd.net>.

Peter hoff-Waterboxx

Waarom kostbaar grondwater gebruiken om bomen en planten te kweken? De Groasis Waterboxx, een uitvinding van Pieter Hoff, haalt water uit de atmosfeer door condensatie. De speciaal gevormde container verhindert vervolgens de verdamping ervan. Het resultaat is een groeitechniek die bijzonder zuinig is met water. De lowtech container maakt het mogelijk om zonder irrigatie bomen en struiken te planten op minder geschikte grond (rotsen, bergen, recentelijk verbrand bos, geërodeerde gebieden, woestijnen). In een gematigd klimaat zorgt de Waterboxx voor een snellere groei van 15 tot 30%. Zonder energieverbruik, zonder chemicaliën, en met een minimum aan water.

<http://www.groasis.com/page/nl/index.php>

Jesse Graves - Mud Stencil

Jesse Graves gaat aan de slag met een mal en modder. De stenciltechniek is een doordruktechniek. Jesse werkt met een sjabloon dat de modder doorlaat via de uitgespaarde, uitgesneden stukken. Omdat Jesse met modder werkt in plaats van verf, hoeft hij niet bang te zijn voor schadelijke gassen uit verfspuitbussen, die in de conventionele graffiti worden gebruikt. Om de graffiti te verwijderen hoeven ook geen schadelijke solventen of andere schadelijke producten gebruikt te worden. Een flinke regenbui volstaat. www.mudstencils.com

William Kamkwamba

William Kamkwamba was 14 toen hij noodgedwongen de school verliet - zijn ouders konden het schoolgeld niet meer betalen. De jongen groeide op in een dorp zonder elektriciteit in Malawi, en besloot zijn tijd dan maar te wijden aan het zelf bouwen van een windturbine. Hij vond een haveloos boek over windturbines in de bibliotheek en ging aan de slag met schroot, fiets- en traktor-onderdelen, pvc-buizen, koperdraad, kroonkurken, hout en bamboe. Voor de opslag van de energie gebruikte hij een autobatterij. Het resultaat: een huishouden dat 100 procent op duurzame energie draait - en de gsm's van de burens oplaadt. Weenigen van ons die het hem nadoen. Energieonafhankelijkheid is natuurlijk makkelijker te bereiken als je zuinig bent met energie: Kamkwamba's eerste windmolen deed een lamp branden om bij te lezen - meer moest dat niet zijn. Slechts twee procent van de bevolking in Malawi heeft elektriciteit. <http://movingwindmills.org>

Krank-Boom-Klank

De auto is niet alleen een vervoermiddel maar ook een statussymbool. De fiets schiet op dat vlak te kort. Het aanbod is groot en divers, maar er zijn maar weinig fietsen die de macho-uitstraling hebben van een Porsche of een Land Rover. Het Californische kunstencollectief Krank-Boom-Klank heeft daar iets op gevonden. Ze maken prachtige fietsen, en vierwielers waarmee je echt kan uitpakken in het straatbeeld. De Hennepin Crawler bestaat voor 90% uit gerecycleerde materialen (tuinmeubilair, oude fiets- en auto-onderdelen, oud ijzer, ...). De Hennepin Crawler is ook uitgerust om oude spoorwegbeddingen aan te doen. Deze pedaalvoertuigen worden vooral gebruikt op performances en wedstrijden, maar ze tonen aan dat, net zoals bij de wagen, ook de esthetiek van een ontwerp van grote waarde is om het gebruik ervan te promoten. <http://krankboomklank.com>

Carolien Van den hole

De vergankelijkheid van natuurlijk materiaal heeft al heel wat duurzaam design geïnspireerd. Hierboven ziet u 3 creaties van Carolien Van den hole: een kopje uit suiker, een koeklepeltje, en een suikerlepeltje.

Het cradle to cradle principe 'afval is voedsel' wordt in deze ontwerpen zeer letterlijk genomen.

Door afval te vervangen door voedsel of door het te laten oplossen in ander voedsel hoeft er geen energie in recyclage te worden gestoken. De energie gaat rechtstreeks naar de gebruiker! <http://www.maisoncaro.be>

Johan Bruninx

Johan Bruninx voorziet jouw afgeleefde meubels van een nieuw laagje. Hij camoufleert de barsten, vlekken en schrammen met een nieuwe huid, met een materiaal afkomstig uit de kartonnage: bruine gerecycleerde papertape. De complexe geweeftde patronen die ontstaan door de meubelen in verschillende richtingen met de eco-tape in te pakken, geven de versleten meubels een nieuw uiterlijk dat doet denken aan het betere en verfijnde houtwerk. Het duurzame vakmanschap vertaalt zich hier zoals in de betere schilderkunst in een geslaagde trompe-l'oeil. Ceci n'est pas du bois!

<http://www.bruninx.com>

Urbanarbolismo

Het Spaans architectencollectief Urbanarbolismo heeft een missie: natuur en stad verzoenen. Hun realisaties en ontwerpen brengen groen waar je dat niet zou verwachten. Gebouwen en bomen worden in elkaar geweven. Vegetatie kruipt waar ze niet gaan kan. En toch oogt alles ordelijk en modern. Mistvangers, stadsbeken, verticale tuinen, spontane groendaken en zichzelf reinigende zwembaden rijgen zich aan elkaar tot een beschaafde jungle, aangepast aan het lokale klimaat en uitgerust met lokale planten. Urbanarbolismo sleepte een internationale prijs in de wacht met hun plan voor een urbanisatie van high-tech wolkenkrabbers in Benidorm - geheel gekoeld door een onderliggend bos. Bouwen tegen de opwarming van het klimaat. <http://www.urbanarbolismo.es>

Thomas Lommée - Intrastructures

Thomas Lommée initieerde het OS (OpenStructures) project, een experiment dat wil nagaan of het mogelijk is om op een modulaire manier met verschillende ontwerpers aan één project te werken. Door de plannen uit te tekenen via een gemeenschappelijk 'OS'-grid, maak je uitwisseling van stukken en componenten mogelijk. Op die manier stimuleer je een werkwijze waarbij gestreefd wordt naar een collectieve creatie. Zo kunnen de meest uiteenlopende groepen mensen -van ambachtslui tot multinationals- de meest diverse stukken creëren. Omdat de stukken los van elkaar worden ontwikkeld en apart kunnen worden gemonteerd, kunnen zij ook makkelijk hergebruikt worden in andere projecten. Het OpenStructures project brengt diverse ideeën, creativiteit en innovatie samen in een collectieve meccano. www.intrastructures.net

Mayapedal

Op spierkracht werkende apparaten waren vroeger bij ons heel normaal. Bijna alle 'gadgets' uit het begin van de twintigste eeuw werden aangedreven door een hendel (koffiemolens, grammofoons, ...) of door pedalen (zoals zaag- en boor-machines). Vandaag de dag zijn alle mogelijke apparaten afhankelijk van elektriciteit, zelfs als het nauwelijks enige fysieke inspanning zou kosten om ze via spierkracht aan te drijven. Denk maar aan de elektrische schroevendraaier of de automatische blikopener. In armere landen bestaat dat comfortabele alternatief lang niet altijd. Daarom recycleert de NGO Mayapedal in Guatemala sinds 1997 oude fietsen tot door trapkracht aangedreven machines voor allerlei werk: niet alleen het wassen van kleren, maar ook het bewerken van landbouwgewassen, het pureren van groenten en fruit, het oppompen van water, het ontluichten van beton, het scherpen van metaal, het zagen van hout en het opwekken van elektriciteit. Allemaal processen waar wij fossiele brandstoffen voor nodig hebben. <http://www.mayapedal.org>

Lieven Standaert- Aeromodeller2

Het Aeromodeller2-project is een ontwerp voor een zero-emissie, zelfstandig opererend, nomadisch waterstofluchtvaartuig op windenergie dat nooit moet landen. Het schip vernieuwt zijn brandstof, door waterstofgas te genereren uit windkracht en de regen op zijn huid. Wanneer deze brandstof opgebruikt is, moet het schip uitrusten aan een ankerkabel om zijn energie op een duurzame manier te vernieuwen. Een machine die moet slapen, net als een levend wezen. Ontwerper Lieven Standaert publiceerde het ontwerp, nadat hij met een serie brandproeven aantoonde dat moderne technologie een veilig waterstofluchtvaartuig denkbaar maakt. Vorig jaar realiseerde hij in de Verbeke Foundation een heliumgevuld proefmodel op schaal 1/10e om de aerodynamica en besturing ervan te onderzoeken. Het 'Aeromodeller2'-project toont een nieuw luchtvaartuig, een verhaal over een meer verantwoordelijk energiegebruik en een benadering om dit hoogdravende concept op een down-to-earth manier te realiseren.

<http://aeromodeller2.be>

Katie Paterson

De IJslandse kunstenares Katie Paterson liet in 2007 het smeltwater van 3 gletsjers persen in 3 bevroren platen. De drie platen werden simultaan op drie draaitafels gespeeld tot ze volledig gesmolten waren. Het geluid op elke plaat was opgenomen door de kunstenares en afkomstig van de gletsjer zelf. Je hoort de geluiden van de gletsjers en het ijs wegsterven met de smeltende plaat. Op die manier krijg je als toeschouwer een originele, ruimtelijke, multimediale, dynamische en aangrijpende ervaring voorgeschoteld. Katie maakte ook een onderwaterinstallatie met microfoons in de Jökulsárlón-lagune, die volligt met ijsbergen. Als je Katies gsm-nummer intoetste, kreeg je live het gekraak van het ijs te horen waarin de onderwatermicrofoons waren opgesteld. Op die manier betrok ze de toeschouwer bij een levend fragiel ecosysteem, dat wegsmelt door de opwarming van de aarde. <http://www.katiepaterson.org/>

Merel Karhof- windknitting factory

Bijna alle windmolens wekken vandaag de dag elektriciteit op. Het zijn windturbines. We zouden haast vergeten dat hettweeënduizend jaar lang anders was. Windmolens wekten mechanische energie op, waarmee tijdens de middeleeuwentientallen verschillende industriële processen werden aangedreven. Merel Karhof pikt die draad weer op. Letterlijk dan, want haar windmolen zet windenergie om in mechanische energie om sjaals te breien. Volgens het tempo van de wind, en de heersende filosofie uit de vroegindustriële middeleeuwen: als het waait, dan wordt er gewerkt. En anders niet. Het grootste probleem van duurzame energie is de opslag ervan. De Wind Knitting Factory van Merel Karhof heeft geen batterij of waterstoftank nodig. Misschien kunnen we hetzelfde principe ook wel op onze moderne industrie toepassen.

<http://merelkarhof.nl/>

Brandon Ballengée

Het jaar 2010 is het Internationaal Jaar van de Biodiversiteit. De impact van biodiversiteit op de gezondheid is een belangrijk internationaal thema. De teloorgang van de verscheidenheid in de planten- en dierenwereld is het gevolg van menselijke activiteiten die tot genetische armoede in de verschillende soorten leiden. Brandon Ballengée's artistieke onderzoek 'Malamp Reliquaries' toont het verval en de genetische afwijkingen bij amfi bieën. Zijn werk is het resultaat van samenwerking met andere onderzoekers en honderden mensen uit de lokale gemeenschap waar zijn onderzoek plaatsvond. De afwijkingen van de amfi bieën zijn chemisch bewerkt zodat ze fel opkleuren. Daardoor wordt het preparaat een abstract werk dat, afgeprint op de grootte van een menselijke zuigeling, eerder empathie dan angst opwekt bij de toeschouwer. Door de wetenschap uit het laboratorium te halen en op een artistieke manier te brengen, opent Brandons werk de weg naar het debat over bredere milieuthema's.

<http://www.artscatalyst.org/projects/detail/thecaseofthedevarianttoad/>